

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 6. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1820_353A-txt-shoot-idm3146.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Anden Sang.

Hrodgars Herkomst, Hiorte-Borgen og Grændel.

- 1 **N**u borte var den gamle Skiold,
Men dog paa Konge-Stolen, bold,
En Skjold-Ung blev tilbage;
Ja, Danekiær,
Sad Bjowulf der,
Til mæt han blev af Dage.
- 2 Alt efter ham, til Ære steeg,
Og graanede i Hildes Leeg,
Kong Halvdan, kaldt den Høie,
Paa hvem, forsand,
Hver Danne-Mand
Med Glæden fæsted Øie.
- 3 Alt ved den Helt, til Verden kom,
Med Hiørgar, Hrodgar, Helge from,
En Lilje-Vaand tillige;
Kong Hella god,
Af Skilfing-Blod
Han fik den favre Pige.
- 4 Ung-Hrodgar drog i Herre-Færd,
Og saa var Seiren med hans Sværd,
Han vandt stor Priis og Ære;
Hver Kæmpe-Søn
Den Lod fandt skiøn:
I Lag med ham at være!
- 5 Der høit nu steeg hans Venne-Tal,
Fik Mod han paa: en Kæmpe-Hald
At grunde og at bygge,
Hvortil, paa Jord,
Saa vidt man foer,
Ei fandtes Side-Stykke.
- 6 Dog, Skat og Tynge lagde han,
For Lysten, ei paa Menig-Mand,
Ham hjalp hans Følge-Svende
Som Guld og Mjød
Han derfor bød,
Naar Værket var til Ende.
- 7 Det undte Gud den Høvding god,
At kant og klar, og godt i Fod,
Sig reiste, uden Lige,
En Borg i Skye,
Hvoraf gik Rye
Fuldvidt paa Jorde-Rige!
- 8 Her Kæmper sad om bredden Bord,
Og Kraft der var i Kongens Ord:
Han kaldte Borgen *Hiorte*,
Og, venne-huld,
Han skifted Guld,
Lod det paa Ingen skorte!
- 9 Fuldgode tykdes Borgens Kaar,
Dog forestod en Skiærs-Ild haard

- Den høie Kæmpe-Stue:
Den blussed brat,
Ved Midje-Nat,
Af Blod og Bane-Lue!
- 10 Det voldte alt en Mørkets Søn:
Han Tænder skar, og fnøs i Løn,
Ved Gammens-Lyd at høre,
Som, dagelang,
I Hallen klang,
Men skurred i hans Øre.
- 11 Der høit sig Harpens Toner svang,
I Chor med Skialdens klare Sang;
Og Arilds-Tidens Minde,
Ved Skialdens Ord,
Om bredden Bord
Hver Kæmpe randt i Sinde!
- 12 Alfader god (saa Skialden sang)
Stor-Havet bød om Blomster-Vang
Sig belte-liig at bøie;
Og Soel, om Dag,
Til Hvers Behag,
At straale i det Høie!
- 13 Ja, Soel og Maane, paa Hans Ord,
Oplyse maae den ganske Jord:
Den teppe-favre Tue;
11Kun ved hans Bliv
Kom Lys, kom Liv,
Kom Løv og Blomst tilskue!
- 14 Saa leved høit, med Gammens-Kaar,
Det Kæmpe-Hold i Kongens Gaard,
Til, for dem at bedrøve,
En Fiende stærk
Sit Nidings-Værk
Begyndte fræk at øve!
- 15 Det *Grændel* var, den Aand saa fuul,
Som, til en Tid, fandt Røver-Skjul
I Øde-Mark og Myre,
Af Gud fordømt,
Var did han rømt,
Det hæslige Uhyre!
- 16 Al Cains Æt saa ilde foer,
For han bedrev et Broder-Mord,
Sig selv til liden Baade;
Thi Gud den Tyrk
Til vilden Ørk
Fordrev i fuld Unaade.
- 17 12Fra ham nedstammer alskens Rak,
Det hele Thusse-Trolde-Pak,
Som trodse Gud vel turde,
Men fik, af Ham,
Og Last og Skam,
Ja Løn, som det sig burde!